

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

BARNE OG LIKESTILLINGSDEP
Arkivnr. 321.00
27.8 2007
2007101773
- 047

Høringsuttalelse til forslag om endringer i ekteskapsloven mv. - Felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par

FBB takker for muligheten til å gi reaksjoner på høringsutkastet. Vi behandlet hørings-saken på vårt sentralstyremøte i Stavern 29.06.2007, og vil uttale:

For Bibel og Bekjennelse (FBB) ber regjeringen om å forkaste forslagene til endringer i ekteskapsloven, av tungtveiende kulturelle, biologiske og religiøse grunner.

Argumentene som fremsettes for Regjeringens forslag i høringsnotatet er tynne og lite gjennomtenkte. De eneste eksplisitte argumentene som anføres for lovendringene som foreslås, kan reduseres til setningen på s 5: "Regjeringen vil sikre homofiles og lesbiskes rettigheter, støtte homofile og lesbiske i å leve åpent og aktivt motarbeide diskriminering." Ingen steder i notatet argumenteres det derimot tilstrekkelig for at vi med rette kan forstå forskjellsbehandling av homofile og lesbiske ekteskap og deres medfølgende rettigheter som diskriminering. Kap 3 er faktisk i hovedsak et argument mot dette, og kap 4.1-4.5 kan bare i små utdrag tas til inntekt for denne konklusjonen. For øvrig vil en kort innføring i norsk offentlighet og medievirkelighet for en utenforstående trolig lede til at vedkommende vil finne det spesielt at homofile og lesbiske er de grupper regjeringen mener trenger hjelp til "å leve åpent". Få grupper i samfunnet får så mye publisitet og positiv oppmerksomhet som disse i våre dager. Hvilken hjelp vil regjeringen f.eks. gi til kristne homofile som ønsker å ikke leve ut sin seksuelle legning? Norsk lovgivning gir så langt vi kan se ingen grunn for homofile og lesbiske til å ikke leve åpent i dagens situasjon.

Med denne tynne argumentasjonen er det nokså innlysende at det foreliggende forslag er et "(foreløpig) siste ledd" (s 24) i en prosess som oppløser flere og flere av de samlivsrelaterte normene i vårt samfunn. Hvorfor skal man i fortsettelsen på dette grunnlag f.eks. diskriminere seksuelt samliv mellom flere enn to personer (polygami eller homo-/transseksuelle forhold med flere personer) eller med forskjellig alder (lavalder for seksuell omgang og ekteskapsinngåelse)?

Presentasjonen av forskning på området fremstår som uferdig hastverksarbeid med klar ideologisk slagside. På side 5 sies det at "Det er heller ikke funnet forskning eller studier som avdekker avvik mellom heterofile og homofile par når det gjelder parets oppfatning av forelderrollen eller barnets oppvekstvilkår mv." Høringsnotatet gjør ikke oppmerksom på at det finnes forskning utenfor Norge og Norden som går imot denne meget bastante konklusjonen. Se blant annet studiene som nevnes av S. Skirbekk i hans kronikk "Klarer barn seg like godt uten mor og far?" som kan leses på <http://folk.uio.no/sigurds>, og Nock og Lerner's studier som presenteres på <http://www.marriagewatch.org/issues/parenting.htm>. Faktum er at det mangler forskning i tilstrekkelig omfang og kvalitet om barn som vokser opp i likekjønnspar. Dette går frem av nevnte studier, samt av Høringsnotatets kap 4.4.1 og kap 6 i delutredningen "Barn som vokser opp i likekjønnspar". Her er det trolig mangel på grundig arbeid som er årsaken til at man ikke har funnet slik forskning heller enn mangel på slik forskning.

I et kulturelt perspektiv er det i vår kultur selvsagt at ekteskap inngås mellom to personer av ulikt kjønn. Det monogame ekteskapet har i århundrer og -tusener fungert som en positiv samfunnsbærende og -byggende institusjon. En *prinsipiell* likestilling av ekteskap mellom personer av likt og ulikt kjønn vil på denne bakgrunn få negative og nedbrytende konsekvenser for det norske samfunnet. Det vil føre til oppløsning av en entydig forståelse av ekteskapsinstitusjonen. Resultatet vil bli større forvirring om kjønnsidentitet, flere barn uten oppvekst og tilhørighet til en mor og far og flere relasjonsbrudd i ekteskap med de negative konsekvensene dette påfører enkeltmennesker og samfunnet.

I et biologisk perspektiv er det også selvsagt at samliv mellom mann og kvinne pr. definisjon er noe annet enn samliv mellom to personer av samme kjønn. Dette bør gjenspeiles i ekteskapslovgivningen. At det er forskjell på kjønnene, gir seg av elementære ting som kjønnsorganer og andre vesentlige kroppslige forskjeller, men også av viktige psykologiske og emosjonelle faktorer. Menneskelig erfaring tilsier at kjønn ikke er likegyldig, verken for samliv eller mange andre sider ved livet. Det er faktisk forskjell på mann og kvinne.

Derfor er det også forskjell på homofilt og heterofilt samliv. En av de viktigste forskjellene er muligheten til å få barn. Homofil seksualitet er av en slik art at den ikke fører til avkom. Å innføre rett til adopsjon og kunstig befruktning for likekjønnede par vil være et brudd på dette naturgitte faktum. Når det gjelder kunstig befruktning, er det ikke inkonsistent å gi rett til dette til heterofile par, men ikke til homofile, slik det hevdes i høringsnotatet. Hos heterofile par er uønsket barnløshet å regne som en medisinsk mangel som samfunnet kan se som sin oppgave å avhjelpe. For homofile par er det derimot biologiske, kjønnsrelaterede realiteter som gjør at de ikke kan få barn sammen, ikke en medisinsk mangel. Når det gjelder adopsjon, er det selvsagt slik at det finnes barn som vokser opp uten både mor og far, og dette kan ha mange grunner. Ofte har disse barna det også like godt som andre barn. Men uansett kan dette ikke rokke ved det faktum at den mest naturlige og beste rammen om et barns oppvekst er at det har én far og én mor, noe samfunnet også bør ivareta ved sin lovgivning.

I et kristent perspektiv er likekjønnede ekteskap et brudd på en grunnleggende skaperordning, og i strid med det kristne menneskesynet, inkludert synet på seksualitet og kjønn. På dette punktet vil FBB i hovedsak slutte seg til E. J. Pettersens utredning i høringsnotatets kap 4.3. Dette synet på ekteskap og kjønn deler hele den økumeniske kristne tradisjon med jødedommen og islam. Etter vår oppfatning er det i strid med Grunnloven (§ 2) å innføre en slik lovgivning, fordi staten der bekjenner seg til den evangelisk-lutherske religion. Lovgivning som godtar såkalte likekjønnede ekteskap er et brudd både med evangelisk-luthersk bekjennelse og Bibelens budskap om kjønn, samliv og barneoppdragelse. Homofilt

seksuelt samliv er etter Skrift og bekjennelse å oppfatte som synd og brudd på Guds vilje (tydeligst uttrykt i 3 Mos 18,22; 20,13; Rom 1,26-27; 1 Kor 6,9-10 og 1 Tim 1,9-10). Kirken kan derfor i sin forkynnelse og praksis ikke være med på å legitimere slikt samliv.

Forslaget til ny ekteskapslov er, sammen med fosterdrapsloven og de nye endringene i bioteknologiloven, et alvorlig steg i avkristningen av lovgivningen og dermed av vårt samfunn.

Vi går sterkt imot at det innføres vigselssplikt av likekjønnede par i Den norske kirke eller andre trossamfunn. Ethvert forslag om dette er i strid med sentrale religionsfrihetsnormer. Vi ber i stedet departementet om å håndheve Grunnlovens § 4 og § 16 og gripe inn mot prester i Den norske kirke som i strid med Bibelen og kirkens lære gjennomfører slike vigselshandlinger.

For sentralstyret i FBB

Olav Myklebust.
formann (sign)

Boe Johannes Hermansen
sekretær